

Eterna vânătoare

Dunare

Vânez etern un animal sălbatec
E sigur mare, suflarea i-e fierbinte
Nu l-am văzut și totuși îl alerg
E sigur înainte!

În urma lui pun pașii mei mai mici;
Realizez ca nu am nici o armă,
Poate voi lua o lance mai târziu
Când are să adoarmă.

Alerg mereu, departe, prin hățișuri
Vânez etern un animal sălbatec
Îl tot gonesc aproape de tărâmul
Hotarul lui noptatec.

E visul meu, și n-am să mă opresc:
poate-într-o zi eu totuși îl voi prinde
M-oi odihni doar când înaltul cer
O stea își va desprinde...